

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 491/2023
01.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Александра Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К ПоЗ 11/22 од 03.11.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 ПоЗ 25/22 од 27.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 01.06.2023. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Петровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К ПоЗ 11/22 од 03.11.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 ПоЗ 25/22 од 27.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К ПоЗ 11/22 од 03.11.2022. године окривљени АА оглашен је кривим и то: у тачки 1) због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а у тачки 2) због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и новчана казна у износу од 30.000,00 динара, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) месеца, у коју му се урачунава време задржавања од 15.04.2020. године до 16.04.2020. године и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана од 16.04.2020. године до 19.03.2021. године, и на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 60 дана од правноснажности пресуде, а ако окривљени наведену новчану казну не плати у остављеном року, суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом, окривљеном су изречене мере одузимања предмета и то: два лап-топ рачунара и два мобилна телефона, који су ближе описани у изреци првостепене пресуде, један

пиштољ марке „Helwan”, калибра 9x19 mm, ПАРА, фабричког броја ... са оквиром и четири метка припадајућег калибра, један маневарски метак калибра 9x19 mm, ПАРА и 11 пушчаних метака калибра 7,62x39 mm. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 По3 25/22 од 27.02.2023. године усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Петровића, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К По3 11/22 од 03.11.2022. године тако што је Апелациони суд у Београду, окривљеног АА огласио кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које му је утврдио казну затвора у трајању од шест (6) месеци и новчану казну у износу од 30.000,00 динара, док му је за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је оглашен кривим у тачки 1) првостепене пресуде, задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 11 (једанаест) месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у задржавању и на издржавању мере забрана напуштања стана у периоду од 16.04.2020. године до 19.03.2021. године, и на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је обавезан да плати у року од 60 дана од правноснажности пресуде, а ако окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, док је жалба браниоца окривљеног у односу на кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим у тачки 1) првостепене пресуде, одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена. Истом пресудом, окривљени АА је обавезан да на име паушала другостепеном суду плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, као и да плати трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће првостепени суд одлучити посебним решењем.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Петровић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи побијане пресуде у погледу кривичног дела из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или побијене пресуде у погледу наведеног кривичног дела делимично укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Петровић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да се у радњама описаним у изреци првостепене пресуде, за које је окривљени осуђен, не стичу обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ. Анализирајући законска обележја наведеног кривичног дела, бранилац указује да из радњи које је окривљени предузео на свом „Facebook“ налогу обраћајући се председнику Републике, чак ни посредно не произилази да је окривљени упутио претње да ће се непосредно напасти на живот или тело председника Републике или њему блиског лица, већ се ради о низу увреда као што су „умобилник“, „марш у п.м“, „пи.ко“, „семе ти је.ем у пи.ку“ и тако даље, које свакако представљају вређање личности председника Републике али не представљају радњу извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим. Штавише, у изреци пресуде поред наведених увреда наводи се да се окривљени председнику Републике обратио и речима „Нећемо те дирати, само сиђи, узми своје мигранте, скини свој 5G систем и напусти Србију“. Наведене речи, према мишљењу браниоца представљају закониту „претњу“ применом законом дозвољених механизма, као што је, између осталог, хапшење, што по ставу одбране, не представља квалификовану претњу, па у конкретном случају нема ни противправности. Осим тога, иако за постојање наведеног кривичног дела, није неопходно да ли ће сам окривљени извршити дело којим прети, бранилац сматра да је свакако нужно сагледати и објективне могућности окривљеног да предузме било коју од наведених радњи. У конкретном случају, друштвени статус окривљеног, његове личне и породичне прилике, не указују да је реч о лицу које има приближни капацитет да оствари било какве циљеве усмерене на угрожавање друштвеног поретка или највиших носилаца власти у Републици, указујући поред тога да су наведене увреде заправо биле последица емотивног набоја окривљеног услед ванредног стања узрокованог епидемијом корона вируса и политичке ситуације у земљи.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Петровића, Врховни суд оцењује као неосноване, јер коментар који је окривљени поставио на свом корисничком налогу друштвене мреже, у контексту са аудио-визуелним снимком и гласовном поруком, како је то све описано у изреци пресуде, представља радњу извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим. Како су исти наводи браниоца истицани и у поступку по редовном правном леку, то овај суд, прихватајући разлоге дате на страни 4, у ставу петом и страни 5, у ставу првом образложења пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 ПоЗ 25/22 од 27.02.2023. године, као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Врховни суд се није упуштао у разматрање навода захтева којима бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Петровић, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП истицањем да у првостепеној пресуди нису наведени разлози у погледу чињеница које су предмет доказивања-да ли је председник Републике претње схватио озбиљно и да ли је услед тога осећао несигурност, угроженост и страх, као ни у разматрање осталих навода захтева у којима, супротно чињеничним утврђењима нижестепених судова, бранилац истиче да у конкретном случају није доказана последица односно да је код оштећеног председника Републике постојао осећај угрожености или страха, обзиром да на тај начин бранилац суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Петровића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и став 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**